

פ ר ט י - כ ל
ישיבה י' א/ש'ט של הממשלה
כז' ניסן תש"ט - 26.4.49

ישנה מדינה שהוקמה אך ורק לשם קליטת

עליה, ואם לא לשם כך הוקמה - היא אינה נחוצה. זוהי גיחתי, ואם
ישנה בישה כזאת - אין בכלל מקום לדיון על צמצום העלייה. עלי לומר
מה שאמרתי למר קטלן בישיבה בבית הסוכנות בינואר 1948, כאשר
מר בן-גוריון בא בהצעות בקשר להנהלת המלחמה וכאשר איש לא ידע כיצד
לבצע את תכניותיו. מדוע פעלנו כפי שפעלנו? כיון שלא היתה ברירה
אחרת. לכן עשינו מה שעשינו והגענו למה שהגענו. לגבי אותו הדיון
חלל על הנהלת המלחמה חל גם על העלייה. במידה שנמחר להשתחרר
מהמחשבה שיש לנו ברירה אחרת - באותה פרופורציה נפעל סחר יותר לפתור
השאלה. לדעתי אין כלל ממשלה זאת הפשית לרון על דברים אלה. אם היא
נבחרה על ידי הציבור בגלל ענין שהוא מחוץ לגדר של ויכוח - הרי זה
פלאטפורמה של עליה. קשה לי להבין איך אפשר כלל לחפש פתרון לשאלה
בדרך אחרת.

שיבין בריוק מה שיש בדעתי לומר. לדעתי אין שאלה צמצם העלייה או אי-
צמצומה יכולה כלל לעסור לדיון. על הממשלה לפתור את שאלת העלייה על
ידי כך שתתרכז בפתרון שאלת הסיכון, הבריאות והעבודה. אם "נוציא
מראשו" את המחשבה על פתרון שאלת העלייה בדרך צמצומה - נמצא את הדרך
הנכונה. יאמר מר בן-גוריון לכנסת, שהממשלה מתפשת דרכים ועושה מאמצים
לפתרון שאלת הסיכון.